

شماره چاپ: ۳۰۶

دوره دهم - سال اول

شماره ثبت: ۲۱۱

تاریخ چاپ: ۱۳۹۵/۸/۲۳

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«لایحه اصلاح تبصره ماده (۸۶)
اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم»

کد موضوعی: ۲۳۰

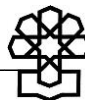
شماره مسلسل: ۱۵۱۷۸

آذرماه ۱۳۹۵

به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده.....
۱	مقدمه.....
۲	تغییرات ایجاد شده در نحوه اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی در تبصره اصلاحی ماده (۸۶).....
۴	برخی چالش‌های رویه فعلی اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی.....
۷	الزامات و ضرورت‌های اصلاح مقررات فعلی در خصوص مالیات بر درآمد قراردادهای پژوهشی.....
۹	بررسی لایحه اصلاحی دولت در خصوص اصلاح تبصره ماده (۸۶) قانون مالیات‌های مستقیم.....
۱۱	جمع‌بندی و پیشنهاد.....

اظهاری نظر کارشناسی درباره:
«لایحه اصلاح تبصره ماده (۸۶)
اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم»

چکیده

تبصره ماده (۸۶) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم، به شکل کنونی نواقصی دارد که می‌تواند انجام پروژه‌های پژوهشی را با چالش جدی مواجه سازد. بر این اساس اصلاح این تبصره ضروری به نظر می‌رسد. لایحه ارائه شده توسط دولت علیرغم آنکه دارای نقاط مثبتی بوده و برخی مسائل و مشکلات را برطرف کرده است، دارای برخی ابهامات است که پیشنهادات اصلاحی برای رفع آنها در این گزارش ارائه شده است.

مقدمه

به موجب تبصره ماده (۸۶) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم (مصوب ۱۳۹۴) «پرداخت‌هایی که کارفرمایان به اشخاص حقیقی غیر از کارکنان خود که مشمول پرداخت کسورات بازنشستگی یا بیمه نمی‌باشند، با عنوان حق‌المشاوره، حق حضور در جلسات، حق التدریس، حق التحقیق و حق پژوهش پرداخت می‌کنند، بدون رعایت معافیت موضوع ماده (۸۴) این قانون مشمول مالیات مقطوع به نرخ ده درصد (۱۰٪) می‌باشد. کارفرمایان موظفند در موقع پرداخت یا تخصیص، مالیات متعلقه را کسر و ظرف مدت تعیین شده

در ماده (۸۶) این قانون با اعلام مشخصات دریافت‌کنندگان مطابق فرم نمونه اعلام شده توسط سازمان امور مالیاتی کشور به اداره امور مالیاتی پرداخت کنند و در صورت تخلف، مسئول پرداخت مالیات و جرائم متعلق خواهند بود».

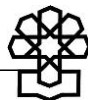
به‌طور کلی تغییرات ایجاد شده در نحوه مالیات‌ستانی از قراردادهای پژوهشی در قانون اصلاحی مالیات‌های مستقیم، در راستای حمایت از فعالیت‌های تحقیقاتی و پژوهشی در دانشگاه‌ها قلمداد نمی‌گردد و نگرانی‌هایی را در محافل علمی در خصوص آثار آن بر تداوم رشد علمی کشور ایجاد کرده است.

در این گزارش به برخی از چالش‌های قانون فعلی و ضرورت اصلاح آن اشاره شده و در انتها لایحه اصلاحی دولت مورد بررسی قرار گرفته و پیشنهادهای اصلاحی ارائه شده است.

تغییرات ایجاد شده در نحوه اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی در تبصره اصلاحی ماده (۸۶)

بررسی مفاد احکام مالیاتی مرتبط با قراردادهای پژوهشی نشان می‌دهد طی سال‌های گذشته نحوه مواجهه قوانین مالیاتی با این موضوع تغییراتی داشته که مهمترین آنها به آخرین اصلاحات انجام گرفته در قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴ باز می‌گردد. در ادامه سابقه برخی احکام مالیاتی مرتبط بر حسب تقدم زمانی آورده شده است.

۱. در سال ۱۳۸۲ به موجب اطلاعیه سازمان امور مالیاتی کشور، «قراردادهای پژوهشی و تحقیقاتی» به موارد شمول ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم اضافه شدند. براساس مفاد این ماده، از قراردادهای پژوهشی و تحقیقاتی پنج درصد به عنوان علی‌الحساب مالیات مودی (دریافت‌کننده وجوه) کسر و به سازمان امور مالیاتی پرداخت

می‌شد که براساس مصوبه مجلس شورای اسلامی و به موجب ماده (۸) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم (مصوب ۱۳۹۱)، نرخ مذکور از ۵ درصد به ۳ درصد کاهش یافت.

۲. در تیرماه ۱۳۹۲ سازمان امور مالیاتی کشور طی بخشنامه‌ای با موضوع «نحوه محاسبه و مطالبه مالیات قراردادهای پژوهشی با دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی» با تقسیم دریافت‌کنندگان حق‌الزحمه‌های تحقیقاتی و پژوهشی از دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی به سه دسته، مبالغ دریافتی مذکور توسط پرسنل دانشگاه از جمله اعضای هیئت علمی را جزء درآمد حقوق آنها محسوب و مشمول مالیات حقوق اعلام نمود. نکته قابل توجه در این رابطه آن است که براساس مفاد ماده (۸۵) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۰، نرخ مالیات بر درآمد حقوق برخی مشاغل از جمله اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی به نرخ مقطوع ده درصد (۱۰٪) بود.

۳. در اصلاحیه اخیر قانون مالیات‌های مستقیم (مصوب ۱۳۹۴) ماده (۱۰۴) (که براساس آن مالیات تکلیفی از قراردادهای پژوهشی اخذ می‌گردید) حذف گردید و سازوکار دریافت مالیات از حق‌التحقیق و حق پژوهش از اشخاص حقیقی غیر از کارکنان مؤسسه طرف قرارداد در تبصره ماده (۸۶) لحاظ شد. براساس این تبصره «پرداخت‌هایی که کارفرمایان به اشخاص حقیقی غیر از کارکنان خود که مشمول پرداخت کسورات بازنشستگی یا بیمه نمی‌باشند، با عنوان حق‌المشاوره، حق حضور در جلسات، حق‌التدریس، حق‌التحقیق و حق پژوهش پرداخت می‌کنند، بدون رعایت معافیت موضوع ماده (۸۴) این قانون مشمول مالیات مقطوع به نرخ ده درصد می‌باشد» آنچه در اینجا حائز اهمیت است آن است که براساس ماده (۸۵) قانون اصلاحی مالیات‌های مستقیم،

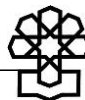
اولاً دیگر تفاوتی میان نرخ مالیات بر درآمد حقوق میان کارکنان دولتی و غیردولتی وجود نداشته و ثانیاً نرخ مالیات بر درآمد حقوق پلکانی شده است (در حالی که در قانون قبل از اصلاحی نرخ مالیات بر درآمد حقوق برخی مشاغل از جمله قضات و اعضای هیئت علمی مقطوع بود). براساس مفاد این ماده «نرخ مالیات بر درآمد حقوق کارکنان دولتی و غیردولتی مزاد بر مبلغ مذکور در ماده (۸۴) این قانون و تا هفت برابر آن مشمول مالیات سالیانه ده درصد و نسبت به مزاد آن بیست درصد است». به بیان ساده آنچه در پی این اصلاحات اتفاق می‌افتد آن است که چنانچه اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی، مجری یک پروژه تحقیقاتی و پژوهشی در محل خدمت خود باشند، کل مبلغ پروژه (و نه فقط حق الزحمه سهم مجری طرح) به عنوان حقوق مجری تلقی شده و براساس مفاد ماده (۸۵) مشمول مالیات با نرخ ۲۰ درصد بر درآمد حقوق می‌گردد. این در حالی است که تا قبل از اصلاح اخیر، براساس مفاد ماده (۱۰۴) از قراردادهای پژوهشی مالیات تکلیفی (علی‌الحساب) به نرخ ۳ درصد کسر و پرداخت می‌شد.

برخی چالش‌های رویه فعلی اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی

رویه موجود در اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی با برخی چالش‌ها و ابهامات روبه‌رو است که در ادامه به برخی از آنها اشاره شده است.

۱. صرف‌نظر از افزایش نرخ مالیات حقوق اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات

آموزش عالی از نرخ مقطوع ۱۰ درصد به نرخ نهایی ۲۰ درصد علیرغم تعدیل سایر نرخ‌های

مالیاتی از جمله نرخ ماده (۱۳۱) قانون مالیات‌های مستقیم (موضوع مالیات بر اشخاص حقیقی نظیر مشاغل)، نرخ ۲۰ درصد در نظر گرفته شده در مقایسه با ضرایب مالیاتی مشاغل مشابه که در موارد تعیین درآمد مشمول مالیات از طریق علی‌الرأس کاربرد دارد، به مراتب بیشتر است.^۱ برای مثال طبق ردیف ۱۳ صفحه ۵۸ دفترچه ضرایب مالیاتی، درآمد حاصل از «سایر امور تحقیقات دارویی، صنعتی و غیره»، مشمول نرخ ۲۵ درصد است. با فرض اینکه مبلغ یک میلیارد ریال در سال ۱۳۹۵ بابت حق الزحمه طرح تحقیقاتی توسط دانشگاه به اعضای هیئت علمی شاغل در دانشگاه پرداخت شود، تفاوت مالیات متعلقه به‌صورت علی‌الرأس در موارد مشابه، و مالیات بر قرارداد پژوهشی انجام شده توسط اعضای هیئت علمی مطابق قانون فعلی به شرح زیر است:

مالیات متعلقه اعضای هیئت علمی = نرخ ماده (۸۵) × حق الزحمه تحقیقاتی

$$۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ \times ۲۰ \text{ درصد} = ۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰$$

مالیات متعلقه سایر اشخاص به طریق علی‌الرأس = نرخ ماده ۱۳۱^۲ × ضریب ۲۵ درصد × حق الزحمه تحقیقاتی

$$۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ \times ۲۵ \text{ درصد} \times ۱۳۱ = ۳۷,۵۰۰,۰۰۰$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود مالیات متعلقه به اعضای هیئت علمی از طریق درآمد حقوق بیش از ۵ برابر مالیات متعلقه و محاسبه شده از طریق شیوه علی‌الرأس می‌باشد.

۱. لازم به ذکر است براساس قانون اصلاحی مالیات‌های مستقیم شیوه اخذ مالیات به صورت علی‌الرأس حداکثر تا سال ۱۳۹۷ قابل اجراست.

۲. بر اساس مفاد ماده (۱۳۱) نرخ مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی به استثنای مواردی که طبق مقررات این قانون دارای نرخ جداگانه‌ای می‌باشد به شرح زیر است:

- تا میزان پانصد میلیون ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ پانزده درصد
- نسبت به مازاد پانصد میلیون ریال تا میزان یک میلیارد ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ بیست درصد
- نسبت به مازاد یک میلیارد ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ بیست و پنج درصد

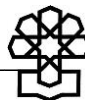
لذا ملاحظه می‌شود که نرخ ماده (۸۵) و تبصره ماده (۸۶) برای درآمد فعالیت‌های تحقیقاتی به شدت افزایش یافته است.

۲. براساس محاسبات فوق، با اعمال روش علی‌الرأس به‌منظور تعیین درآمد مشمول مالیات با استفاده از ضرایب تعیین شده در اجرای مقررات ماده (۱۵۴) قانون مالیات‌های مستقیم^۱، نرخ مؤثر مالیاتی حدود ۳ تا ۶ درصد خواهد بود که با نرخ‌های ۱۰ و ۲۰ درصد تفاوت معناداری دارد. این مهم نشان می‌دهد نرخ‌های مالیاتی تعیین شده برای حق‌الزحمه‌های دریافتی بابت پروژه‌های تحقیقاتی بسیار بالاست.

۳. طبق بخشنامه سازمان امور مالیاتی کشور و مفاد تبصره ماده (۸۶) چنانچه اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی، مجری یک پروژه تحقیقاتی و پژوهشی در محل خدمت خود باشند، کل مبلغ پروژه به‌عنوان حقوق مجری تلقی شده و براساس مفاد ماده (۸۵) مشمول نرخ ۲۰ درصد بر درآمد حقوق می‌گردد. در حالی که چنانچه همان پروژه توسط همان مجری در دانشگاه دیگری (غیر از محل خدمت) و یا در دستگاه دیگری انجام پذیرد، مالیات آن براساس تبصره ماده (۸۶) یعنی با نرخ مقطوع ۱۰ درصد محاسبه می‌گردد. این موضوع که یک پروژه واحد با یک مجری واحد در یک جا مشمول نرخ مالیات ۱۰ درصدی و در جای دیگر مشمول نرخ ۲۰ درصدی بشود، با هیچ منطقی سازگاری ندارد و با عدالت مالیاتی نیز در تعارض است.

۴. در حال حاضر رویه اخذ مالیات بر قراردادهای پژوهشی آن است که کل مبلغ پروژه، به‌عنوان دریافتی مجری طرح قلمداد می‌شود که این تلقی نادرست است. در اغلب طرح‌های پژوهشی بیش از ۷۰ درصد از مبلغ پروژه مربوط به هزینه تجهیزات و مواد اولیه

۱. ماده (۱۵۴) در اصلاحیه اخیر قانون مالیات‌های مستقیم (مصوب ۱۳۹۴) حذف گردیده است.

است. موضوعی که به‌ویژه در پروژه‌های فنی، مهندسی و پزشکی بیشتر موضوعیت پیدا می‌کند. همچنین مابقی مبلغ پروژه نیز که هزینه پرسنلی محسوب می‌گردد، بعضاً در میان افراد متعدد درگیر در انجام پروژه تحقیقاتی تقسیم می‌گردد. گذشته از آن همواره بخشی از مبلغ قرارداد توسط دانشگاه به عنوان هزینه‌های بالاسری اخذ می‌گردد. لذا لحاظ کردن کل مبلغ پروژه به‌عنوان دریافتی مجری خلاف واقع و نادرست است.

الزامات و ضرورت‌های اصلاح مقررات فعلی در خصوص مالیات بر درآمد قراردادهای پژوهشی

به‌نظر می‌رسد با توجه به مراتب فوق‌الذکر، در صورت عدم اصلاح رویه اخذ مالیات بر قراردادهای پژوهشی شاهد برخی پیامدها و چالش‌ها در حوزه تحقیق و پژوهش در کشور باشیم. در ادامه به رئوس برخی از این چالش‌های احتمالی اشاره شده است.

۱. گرایش اساتید به فعالیت (اعم از تدریس، تحقیق و ...) در خارج از دانشگاه متبوع خود افزایش پیدا خواهد کرد. دلیل این امر آن است که تدریس و تحقیق و اجرای پروژه در دیگر دانشگاه‌ها مشمول نرخ ۱۰ درصد بوده در حالی که تدریس و پژوهش در دانشگاه محل خدمت، مشمول مالیات با نرخ ۲۰ درصد است.

۲. با توجه به افزایش هزینه انجام قراردادهای پژوهشی در دانشگاه‌ها، تمایل اساتید برای حضور در دانشگاه و انجام پروژه‌های تحقیقاتی در داخل دانشگاه کاهش می‌یابد. این مسئله از یک طرف باعث آسیب رسیدن به زیرساخت‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری دانشگاه می‌شود (زیرا بسیاری از این زیرساخت‌ها همزمان با اجرای پروژه‌های تحقیقاتی در دانشگاه‌ها فراهم می‌گردد) و از طرف دیگر سبب کاهش ارتباط موثر استاد و دانشجو

شده و در نهایت بازدهی پژوهشی در دانشگاه‌ها را کاهش می‌دهد.

۳. خروج پروژه‌های پژوهشی از دانشگاه‌ها سبب کاهش سطح علمی و کیفیت و نظارت بر اجرای آنها شده و در بلندمدت می‌تواند نگرش مدیران صنعت به پژوهش‌های دانشگاهی و علمی را تغییر دهد.

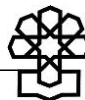
۴. افزایش بار مالیاتی قراردادهای پژوهشی سبب افزایش هزینه تمام شده قراردادهای پژوهشی در دانشگاه‌ها شده و با توجه به مسائل و مشکلات مالی و بودجه‌ای در کشور و پایین بودن بودجه‌های تحقیقاتی، تمایل بخش صنعت به انجام قراردادهای پژوهشی کاهش می‌یابد. که این خود به کمرنگ‌تر شدن ارتباط میان صنعت و دانشگاه دامن خواهد زد.

۵. کاهش ارتباط صنعت و دانشگاه و در پی آن کاهش قراردادهای پژوهشی کاربردی و صنعتی در دانشگاه‌ها سبب غیر کاربردی شدن پروژه‌های دانشجویان خصوصاً در مقاطع تحصیلات تکمیلی می‌گردد.

۶. کاهش امکان انجام مطالعات پژوهشی به‌طور عام و مطالعات کاربردی به‌طور خاص که در پی کاهش قراردادهای پژوهشی و ارتباط صنعت و دانشگاه اتفاق خواهد افتاد، می‌تواند انگیزه محققان، دانشجویان و اساتید را برای خروج از کشور افزایش داده و به تشدید پدیده فرار مغزها دامن زند.

۷. کاهش اجرای قراردادهای پژوهشی سبب لاینحل ماندن بعضی مشکلات در کشور شده که برای حل آن، صنعت کشور مجبور به استفاده از تکنولوژی‌های غیربومی می‌گردد. این امر به افزایش وابستگی فناوری و اقتصادی و چه بسا سیاسی کشور به خارج دامن خواهد زد.

۸. کاهش قراردادهای پژوهشی و ارتباطات مؤثر اساتید و محققان و دانشجویان بر

روند ایجاد شرکت‌های دانش‌بنیان تأثیر منفی داشته و این مسئله به‌طور مستقیم و غیرمستقیم به مشکل اشتغال‌زایی و کارآفرینی در کشور خواهد افزود.

۹. صدمه و آسیب به موقعیت علمی و رتبه دانشگاه‌ها در سطح بین‌المللی.

۱۰. آثار و عوارض نامناسب اقتصادی و کندشدن جریان شکل‌گیری اقتصاد

دانش‌بنیان.

بروز این چالش‌های احتمالی (که در حال حاضر نیز برخی از آنها در فضای علمی

کشور مشاهده می‌شود) ضرورت اصلاح تبصره ماده (۸۶) را بیش از پیش آشکار می‌کند.

بررسی لایحه اصلاحی دولت در خصوص اصلاح تبصره ماده (۸۶) قانون مالیات‌های مستقیم

براساس ماده واحده پیشنهاد شده برای اصلاح تبصره ماده (۸۶) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مقرر شده است:

«تبصره ماده (۸۶) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم - مصوب ۱۳۹۴ - به عنوان

تبصره «۱» تلقی و عبارت‌های «غیر از کارکنان خود که مشمول کسورات بازنشستگی یا بیمه نمی‌باشند» و «حق پژوهش» حذف و متن زیر به عنوان تبصره «۲» به ماده مذکور الحاق می‌شود:

تبصره «۲» - قراردادهای پژوهشی با رعایت سایر احکام مقرر در تبصره «۱» مشمول

مالیات مقطوع به نرخ پنج درصد (۵٪) می‌شوند».

در لایحه اصلاحی تهیه شده از سوی دولت، دو تغییر و اصلاح مهم و اساسی صورت

گرفته است.

۱. یکسان‌سازی نرخ مالیات فعالیت‌های پژوهشی که توسط کارفرما به کارکنان خود (اعضای هیئت علمی) و غیرکارکنان واگذار می‌گردد

۲. اصلاح سازوکار اخذ مالیات از قراردادهای پژوهشی و کاهش نرخ آن به نرخ مقطوع ۵ درصد.

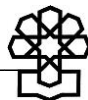
علیرغم محاسن موجود در لایحه اصلاحی پیشنهاد شده، چند ابهام مهم در این پیشنهاد به شرح ذیل وجود دارد که لازم است برای جلوگیری از بروز مشکلات آتی، این ابهامات برطرف گردد.

۱. براساس لایحه اصلاحی پیشنهادی، حق‌التحقیق مشمول نرخ مالیات مقطوع ۱۰ درصد می‌شود (براساس تبصره «۱») در حالی که حق پژوهش (براساس تبصره «۲») مشمول نرخ مالیات مقطوع ۵ درصد خواهد شد. این در حالی است که تحقیق و پژوهش عمدتاً به صورت معادل یکدیگر در نظر گرفته می‌شوند. به بیان دیگر تفاوت میان تحقیق و پژوهش چندان روشن و شفاف نیست.

۲. در تبصره «۱» لایحه پیشنهادی به صراحت بیان شده است که پرداخت‌های موضوع این تبصره مشمول معافیت پایه موضوع ماده (۸۴) این قانون^۱ نمی‌شوند. این در حالی است که مفاد این تبصره نسبت به تسری سایر معافیت‌های قانونی بر درآمد حقوق به این پرداخت‌ها، ساکت است. برخی از معافیت‌های مرتبط با درآمد حقوق عبارت است از:

- بند «۱۴» ماده (۹۱) قانون مالیات‌های مستقیم معافیت‌هایی بر درآمد حقوق پرسنل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران اعم از نظامی و انتظامی، مشمولان قانون استخدامی وزارت اطلاعات و جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و آزادگان دیده

۱ - بر اساس مفاد ماده (۸۴) قانون مالیات‌های مستقیم، میزان معافیت مالیات بر درآمد سالیانه مشمول مالیات حقوق از یک یا چند منبع، هر ساله در قانون بودجه سنواتی مشخص می‌شود.

شده است.

- در ماده (۹۲) قانون مالیات‌های مستقیم پنجاه درصد مالیات حقوق کارکنان شاغل در مناطق کمتر توسعه یافته طبق فهرست سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور بخشوده می‌شود.

- براساس ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیت‌های اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ بهره‌برداری مندرج در مجوز به مدت پانزده سال از پرداخت مالیات بر درآمد و دارایی موضوع قانون مالیات‌های مستقیم معاف خواهند بود و پس از انقضای پانزده سال تابع مقررات مالیاتی خواهند بود که با پیشنهاد هیئت وزیران به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

- براساس ماده (۵۶) قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران صد در صد (۱۰۰٪) حقوق و فوق‌العاده شغل و سایر فوق‌العاده‌ها اعم از مستمر و غیرمستمر شاهد، جانبازان و آزادگان از پرداخت مالیات معاف می‌باشند

سؤال این است که آیا پرداخت‌های موضوع تبصره «۱» و «۲» لایحه پیشنهادی به

افراد، مشمول همه معافیت‌های حقوق (نظیر موارد فوق‌الذکر) می‌گردد یا خیر؟

با عنایت به آنکه ابهام در موارد فوق می‌تواند مشکلاتی را در آینده به وجود آورد، لذا

پیشنهاد می‌گردد، به‌طور شفاف در اصلاح تبصره ماده (۸۶) به این مسائل پرداخته شود.

جمع‌بندی و پیشنهاد

برای برطرف شدن ابهامات فوق‌الذکر پیشنهاد ذیل به‌عنوان جایگزین لایحه اصلاحی دولت

پیشنهاد می‌گردد:

«تبصره ماده (۸۶) به تبصره «۱» اصلاح و یک تبصره به‌عنوان تبصره «۲» به شرح ذیل اضافه گردد.

تبصره «۱» - پرداخت‌هایی که کارفرمایان به اشخاص حقیقی با عنوان حق‌المشاوره، حق حضور در جلسات و حق‌التدریس انجام می‌دهند، مشمول مالیات مقطوع به نرخ ده درصد (۱۰ درصد) می‌باشد و مشمول مالیات دیگری نخواهد بود.

تبصره «۲» - حق‌التحقیق و حق پژوهش پرداختی بابت پروژه‌ها و قراردادهای تحقیقاتی و پژوهشی، با رعایت سایر احکام مقرر در تبصره «۱» مشمول مالیات مقطوع به نرخ پنج درصد بوده و مشمول مالیات دیگری نخواهد بود.

پرداختی‌های موضوع تبصره‌های «۱» و «۲» در حکم درآمد حقوق بوده و پرداخت‌کنندگان موظفند در موقع پرداخت، مالیات متعلقه را بدون رعایت معافیت موضوع ماده (۸۴) و با اعمال سایر معافیت‌های حقوق در قانون مالیات‌های مستقیم و دیگر قوانین، با اعلام مشخصات دریافت‌کنندگان مطابق فرم نمونه اعلام شده توسط سازمان امور مالیاتی کشور به اداره امور مالیاتی پرداخت کنند و در صورت تخلف مسئول پرداخت مالیات و جریمه‌های متعلق خواهند بود».

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۵۱۷۸

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «لایحه اصلاح تبصره ماده (۸۶) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم»

نام دفتر: مطالعات اقتصاد بخش عمومی (گروه مالیه عمومی)

تهیه و تدوین: سیدمحمد هادی سبحانیان

ناظران علمی: محمد قاسمی، رضا زمانی

متقاضی: کمیسیون اقتصادی

همکاران: —

همکاران خارج از مرکز: —

اظهار نظر کنندگان خارج از مرکز: احمد غفارزاده، مهراڻ خدر

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۹۵/۹/۶

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۹۵/۹/۲۰

تاریخ انتشار: ۱۳۹۵/۹/۲۱